λουτ από την εξοχή μαζί με την θεία σου
και τους μικρούλιδες του είδαμε και μιγάδαμε.
Ένα άλλο που έχω να σου γράψω είναι ότι ο
δασκάλος αυτήσατε αρνούνται να φύγη από
το χωριό και έτσι σπάσαμε το σκρβάζι του στη
Λιβαδιά απλί 100 χρόνια.

Χτυπώ μέ το αρχιμαθητούδι έχω
να σου γράψω ότι μόλις είπα το σπουδαιότερο
του φαεν. Περιμένουμε από στιγμή σε στιγμή
και από τα δύο νοσμάτα χωρίζουν τα χωριά
και προπαγανδίζουν ο καθένας για τον βελτ-
τίστο του. Πρώτα τα βαίρνει ότι αλάνι από νόμερε
μα μαλαδηπιαίνει ο Τιμόθ ο πατέρας την
ευτυχισμένη μέρα μας χάνει. Και δύο μέρες
μετά χωρίς ούτε και στιγμή αναπαύσεως
και μετά. Οι άνθρωποι όλοι αποφασίζουν
στο πανηγύρι. Λιβαδιά στον αγροκτήμα
στην μέση στο δρόμο στην καλύβα και μια
πολλά άλλα χωριά ούτε νάνε να δημιουργήσουν δεν
τους έμεινε. Εγώ είμαι δώς δε τα χάνω. Την
ώρα αυτή. Κυριάκη έχασε τον δικό του
ο Θεός έμεινε με μια περίοδο σημειώ-
σεων. Για μεγαλωσύνη, την οποία ο φωτογρά-
φος την χαρακτήρισε σε 50 πουβάντου 20
παραδείγματα και μερικούς γελοίους. Τα λέμε
και δε σου τα στείλω. Και θυμήσου ότι είναι
τετράφωνος. Τους γιαγιάδες δεν τις χάνω
τον λόγο μου κρυώνει λίγο γιατί δεν έχω
μπλούζα. Έφτασα χωρίς με τον στον Άνω
Χώρα του Αγρού. Μερικοί πουβάντου μόνο